

P-443
II/43

ARICI POCONICI

Nr. 1 ALBUM PENTRU CEI MICI, EDITAT DE REVISTA LUMINIȚA 1959

BIBLIOTECA
TIMIȘ
P-5008-1

Biblioteca Centrală a Republicii

11/439

Luna aceasta, revista pentru cei mici, „Luminișă” editată de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, împlinește zece ani de apariție.

În acest timp, revista a devenit un prieten credincios copiilor, un povestitor apropiat și un bun sfătuitor pentru ei.

În revistă copiii au găsit număr de număr multe poezii și povestiri care i-au învățat să devină curajoși, patriotici, să-și respecte părinții și profesorii și să-și iubească patria. I-a învățat să iubească și să fie recunoscători părinților care îi crește cu grijă părintească.

Astfel, revista „Luminișă” a devenit îndrăgită de copii și și-a făcut mulți prieteni, până în cel mai îndepărtat cântun din țară.

Pentru a cuprinde un număr și mai mare de copii, a diferite vârste, revista „Luminișă” și-a făcut un ajutor: un album pentru cei mici intitulat „Arici Pogonici” și care se adresează copiilor preșcolari.

Deci, cu atât mai mult, făcându-mă totodată și ecoul vostru, s-o felicităm cu prilejul aniversării a zece ani de apariție.

Să ne trăiești, „Luminișă”, și la mulți ani!

„ARICI POGONICI”

NINGE...

de ELENA DRAGOȘ

Ninge, iarăși ninge
Peste țara mea.
Săniuțe zburdă
Vesele prin nea.

Ies pe-atară țincii,,
Născocesc un joc
Și se-ntorc în casă
Seara, lângă foc.

Tata din uzină
Vine înapoi
Ne-așezăm la masă
Veseli amîndoi

Spunem glume mamei
Și în risul ei
Se aude-un clinchet
Lin de clopoței.

Desen:
CLELIA OTTONE

Славейче

în vizită la

**ARICI
POGONICI**

Dragi copii,

Prieteni voștri, copiii preșcolari din Republica Populară Bulgaria, au și ei o revistă a lor, asemănătoare cu „Arici Pogonici”, intitulată „Slaveice”. În această revistă, copiii bulgari găsesc multe povestiri și poezii frumoase scrise pentru ei. Publicăm și noi câteva din ele.

PACEA

de VALERI PETROV

Pace, pace vrem să fie
Peste draga noastră glie.
Coșuri vrem să fumege
Și cirezi să rumege;
Vrem belșug cîmpiilor,
Bucurii copiilor.
Crească mari
Și să se joace
Cum or vrea
Și cum le place,
Și cu mama,
Și cu tata,
Fără teamă
De altă-dată
Cu bărcuțe
Și vapoare,
Pisicuțe
Și tractoare,
Să se joace toți, într-una,
Bucuroși întotdeauna.
Pace, pace vrem să fie
Peste draga noastră glie.

În românește de HORIA ARAMA

CĂLĂTOR FĂRĂ BILET

LADA GALINA

Într-una din zile, copiii de la grădiniță și-au propus să se joace de-a trenul. Au înșirat scaunele unul după altul, față în față, închipuindu-și-le vagoane cu bănci, iar pentru locomotivă au pus în față un scaun mai mare, răsturnat cu speteaza în jos. Fetițele și-au luat păpușile în brațe, și-au cumpărat bilete și au urcat în tren. Boian făcea pe mecanicul, iar Goșo, suflând din fluier, pe conductorul.

— De ce nu oprești în stații, Boiane? îl dojeni educatoarea. Cum să se urce ceilalți călători?

Boian opri lângă o măsuță.

— Biletele, vă rog! strigă conductorul Goșo. Călătorii i-au arătat pe rând biletele.

Oprindu-se în dreptul lui Svetla, Goșo întrebă:

— Cîți ani are copilul?

Svetla strînse păpușa la piept.

— E încă bebeluș! spuse ea.

Irina își puse păpușa în picioare și se grăbi să spună:

— Lili are cinci ani. I-am cumpărat bilet. Poftim!

Conductorul Goșo ajunsese și la ultimul vagon. Pe scaun sta rezemat de spetează ursulețul cel mare.

— Martine, unde ți-e biletul? întrebă serios Goșo, încît toți copiii pufniră în rîs.

Și Martin se uită la conductor cu ochisorii lui negri, de sticlă, de parcă nici n-ar fi fost vorba despre el.

— N-ai știut că nu e voie să călătorești fără bilet? îl mustră conductorul. Poftim jos. Și îl și dădu jos din tren pe Martin. Petin coborî la ursuleț, îl ridică de jos și-l îmbrînci pe Goșo.

— Eu l-am urcat în tren, de ce îl dai jos?

— Trebuia să-i cumperi bilet!

— Așa e! îl susținură și ceilalți călători.

Boian, mecanicul trenului, dădu semnalul.

Petin sta gata să înceapă să plîngă, cu ursulețul în brațe.

— Hai, cumpără-i repede bilet și urcați-vă! spuse conductorul. Altă dată însă să știi: călătorii nu pot călători fără bilet.

Și Petin se grăbi să urce.

ELISABETA BAGRIANA

BUCURII DE IARNĂ

Fulgii veseli de zăpadă,
Ca un moale pufușor,
Cad alene în ogradă,
Cad ușor.

Uite-i cum albiră dîmburi,
Curți și case și livezi,
Cum acoperiră dîmpuri,
Cît le vezi.

Fulgi de nea, cădeți grămadă
Și așterneți albe cergi.
Tare-i bine prin zăpadă
Să alergii!

În românește de HORIA ARAMA

„Las' că-ți arăt eu ție" — își spuse Gică în gând. Își sumecă mînele, își umflă pieptul, își puse o piatră în buzunar și, tupilat ca o pisică, se îndreptă către ea.

Gina mergea cu pași mărunți înainte. Deodată, la capătul unei străduțe se opri șovăind. Se uită în jur. Îl zări pe Gică și veni repede spre el:

— Ce bine că te-am văzut, Gică! Hai cu mine. M-a trimis mama să cumpăr pîine și pe strada asta sînt niște copii care aruncă cu pietre în fetețe. Vîno. Mi-e frică de ei. Tu ești mai voinic ca mine și ai să mă aperi.

Gică se aprinse la față și o luă de mîna pe Gina. Cînd au cotit strada, Gică strigă tare: „Care-i ăla, mă, care dă cu pietre în fetețe!"

Un copil se făcu nevăzută într-o curte. Un altul se dete deoparte din drum și se uită pe furiș la feteța cea mică care mergea alături de un băiat mai înalt decît ea cu o palmă și trei degete și jumătate.

Culoare?

Și-a crescut, de-o bate vîntul...
Iarba, ce culoare are?

Să vă-ntreb și altceva:
Primăvara, de sub nea,

Ies la soare violete;
Dar să-mi spuneți, ce culoare
Au aceste mici buchete?

Ați ghicit? Bătut de soare,
Măru-i roșu la culoare.
Iarba-i verde, dar, uscată,
E în galben colorată.
Violeta, cum să fie?
Violet! Cine nu știe!

C. ILIESCU

pă ce citiți poezia, colorați desenele

ELIS.

sa
inã

Un
Cum
Cum
Cit

Fulgi
Si aste
Tare-i
Sã aler

această păpușică va
bucățele de sîră și
ai diferit colorate.
nul lîngă altul și la
cu o bucățică de ață.
n dop. Restul lîinii îl
va fi corpul, iar cele-
în care puneți sîrma.
cam la mijlocul firelor,
formînd astfel picioa-
esenăți pe dop doi ochi
păpușica este gata.

Lei 1,50

Ce culoare?

Am un măr rotund și mare,
Copt e, rumenit la soare.
Să-mi răspundeți la-ntrebare:
Mărul, ce culoare are?
Să altă întrebare:
Cum a-a-mbrăcat pământul

Și-a crescut, de-o bate vîntul...
Iarba, ce culoare are?

Să vă-ntreb și altceva:
Primăvara, de sub nea,

Ies la soare violete;
Dar să-mi spuneți, ce culoare
Au aceste mici buchete?

Ați ghicit? Bătut de soare,
Măru-i roșu la culoare.
Iarba-i verde, dar, uscată,
E în galben colorată.
Violeta, cum să fie?
Violet! Cine nu știe!

C. ILIESCU

Copii, după ce citiți poezia, colorați desenele

Moș Gavrilă

Versuri de/recitat
cu gesturi și/mimică
de POMPIEU GILMEANU
Desene: R. JUȘEIN

Moș Gavrilă trece dealul,
Cu căruța-n zori de zi:
— Dii, călușule! Dii, dii.
Uite-așa își mână calul.

S-a oprit, căci, iaca, vine
Trenul pufăind pe nări,
Obosit de alergări,
Uite-așa, trecînd pe șine.

Bariera-i ridicată,
Cantonierul iese-n drum:
Calea-i liberă acum!
Uite-așa el ne-o arată.

C Î N T E C

Știți ce e partidul, știți?
El e cel ce ne păzește
Anii tineri, fericiți,
Și cu dragoste ne crește.

Ca un tată bun și drag,
Multe bucurii ne face
Ca să ne jucăm în pace
Sub oerotitoru-i steag.

Steagul lui noi îl cinștim,
Steaua lui e steaua noastră,
Și pe bolta țării-albastră
Veșnic vie o dorim.

Nenea Alion

Nenea Alion
Stă cu noi la sfat
Și-i cel mai bătrîn
Din întregul sat.

Am venit la el
Astăzi fără veste
Ca să ascultăm
Încă o poveste.

Nenea Alion
Povestește-alene
Basm cu Feți-frumoși
Și cu Cosinzene.

Fare îl iubim
Cînd ne sîrînge roată,
Și-i spune bunic
Grădinița toată!

Cade iarna peste grînă
Ca o plapumă de lînă.
Albă e tarlaua toată
De cu toamnă semănată.

Grinele ca de mătăsă
Dorm sub plapuma pufoasă,
Dorm din zori și pînă seara
Și așteaptă primăvara.

Poezii de RUSALIN MUREȘANU

C Î N T E C

Știți ce e partidul, știți?
El e cel ce ne păzește
Anii tineri, fericiți,
Și cu dragoste ne crește.

Ca un tată bun și drag,
Multe bucurii ne face
Ca să ne jucăm în pace
Sub ocrotitoru-i steag.

Steagul lui noi îl cinștim,
Steaua lui e steaua noastră,
Și pe bolta țării-albastră
Veșnic vie o dorim.

Nenea Alion

Nenea Alion
Stă cu noi la sfat
Și-i cel mai bătrîn
Din întregul sat.

Am venit la el
Astăzi fără veste
Ca să ascultăm
Încă o poveste.

Nenea Alion
Povestește-alene
Basm cu Feți-frumoși
Și cu Cosinzene.

Fare îl iubim
Cînd ne strînge roată,
Și-i spune bunic
Grădinița toată!

Biblioteca Centrală a Regiunii
Timișoara

Cade iarna peste grînă
Ca o plapumă de lînă.
Albă e tarlăua toată
De cu toamnă semănată.

Grinele ca de mătasă
Dorm sub plapuma pufoasă,
Dorm din zori și pînă seara
Și așteaptă primăvara.

IANNA

Poezii de **RUSALIN MUREȘANU**

HABARNAM ÎN ORAȘUL SOARELUI

după N. NOSOV

Desene: COCA CREȚOIU ȘEINESCU

Habarnam, Pioneza, Știetot, Șurubel, doctorul Pilulă și alte multe personaje pe care o să le întâlniți, copii, în această povestire, vă sînt cunoscute încă din cartea „Aventurile lui Habarnam și ale prietenilor săi”, a scriitorului sovietic N. Nosov.

În cele ce urmează vă vom povesti pe scurt alte peripeții ale acestor pitici dornici să facă în țara lor tot ce au văzut bun pe unde au trecut.

Așadar, întorși din lungile lor călătorii Știetot și prietenii săi s-au apucat să construiască podețe, să facă unele canalizații din trestii și multe, multe alte lucruri de folos.

S-au apucat să instaleze lumină electrică pe străzi..., au construit o rețea de telefoane, iar Șurubel și Piuliță au construit cu ajutorul lui Știetot un televizor

Deodată, la o intersecție de drumuri, le apărură în față un stîlp cu trei indica-toare spre trei orașe. Și fiecare din ei voia mai întîi să meargă în cîte unul din aceste orașe, să vadă cum trăiesc

piticii în ele, și apoi să-și continue drumul spre Orașul Soarelui.

Între timp, apărură un alt automobil și dispărură în direcția Orașului Soarelui.

— Să le-o luăm înainte, propuse Ha-

barnam, și apoi, la întoarcere, vom merge și prin celelalte orașe!

Nu le-a fost greu să lase în urmă mașina dinaintea, peneșteptate, călătorii noștri ajunseră la marginea unui riu.

Priviți, un vapor!
strigă Pioneza.

Habarnam opri automobilul și toți coborîră să privească de pe pod.

Curînd, automobilul lor trecea din nou prin cîmpii și pajiști. Se apropiară de o cale ferată.

— Priviți trenul! strigă Pioneza.

Locomotiva venea cu viteză.

HABARNAM ÎN ORAȘUL SOARELUI

după o povestire de N. NOSOV

Rezumatul capitolelor din urmă:

Făcînd treisaptezec de fapte bune, Habarnam reușește să obțină bagheta magică. La o simplă poruncă, bagheta magică le aducea tot ceea ce poșteau. Astfel, au obținut un automobil, și Habarnam, Pioneza și Pestișul porniră într-o lungă călătorie spre Orașul Soarelui.

Trecînd peste riul Castreaveților, Pioneza propuse:

— Prieteni, hai să facem o baie!

Apoi iar la drum, străbătînd de această dată o pădure cu copaci seculari.

—Habarnam însă cam trăgea chiulul la treabă și citea povești Pionezei, careia

ți plăceau mult. Și au început să discute despre covorul fermecat și despre bagheta

magică, căreia ajunge să-i poruncești și-ți îndeplinește toate dorințele.

—Dar pentru ca să obții bagheta magică trebuie mai întâi să faci

trei fapte bune, spuse Pioneza.

A doua zi, Habarnam s-a sculat mai devreme ca de obicei, cu gândul să facă trei fapte bune și să obțină bagheta magică.

Întâi s-a spălat cu apă rece, cu săpun și și-a curățit bine dinții. „Iaca, am și făcut o faptă bună”, își spuse el.

—Nu-i rău! i-a strigat Grăbilă.

Habarnam l-a lovit cu prosopul și i-a arătat pumnul.

—Din cauza ta am pierdut faptă bună.

Habarnam îi venit în ajutor doctorului Pilulă.
— Te dai bine pe lingă doctor, spuseră Gogoasă și Siropul. Habarnam azvîrli cu pisătorul după ei.

Noaptea, Habarnam nu putu să adoarmă mult timp. „Am să încerc și mîine...” — Își spuse.

A doua zi, văzîndu-l pe Pierdetot că nu-și găsește pălăria, au început s-o caute împreună.

Apoi mătură prin cameră, lustru cizmele vîntorului. Glonț, cu toate că nu era rîndul lui.

Habarnam socoti că a făcut destule fapte bune și se miră că încă n-a apărut bagheta magică.

— Știi ce, spuse Habarnam în cele din urmă Pionzei, cred că nici nu există vreo baghetă magică. Și se apucă să citească o nouă poveste.

—Habarnam însă cam trăgea chiulul la treabă și citea povești Pionezei, careia

și plăceau mult. Și au început să discute despre covorul termecat și despre bagheta

magică, căreia ajunge să-i poruncești și-ți îndeplinește toate dorințele.

—Dar pentru ca să obții bagheta magică trebuie mai întâi să faci

trei fapte bune, spuse Pioneza.

A doua zi, Habarnam s-a sculat mai devreme ca de obicei, cu gândul să facă trei fapte bune și să obțină bagheta magică.

Întâi s-a spălat cu apă rece, cu săpun și și-a curățit bine dinții. „Iaca, am și făcut o faptă bună”, își spuse el.

—Nu-i rău! i-a strigat Grăbîlă.

Habarnam l-a lovit cu prosopul și i-a arătat pumnul.

—Din cauza ta am pierdut o faptă bună.

3-5008-D

Habarnam îi venit în ajutor doctorului Pilulă.
— Te dai bine pe lîngă doctor, spuseră Gogoasă și Siropul. Habarnam azvîrli cu pisătorul după ei.

Noaptea, Habarnam nu putu să adoarmă mult timp. „Am să încerc și mîine...” — își spuse.

A doua zi, văzîndu-l pe Pierdetot că nu-și găsește pălăria, au început s-o caute împreună.

Apoi mătură prin cameră, lustrui cizmele vîinatorului Glonț, cu toate că nu era rîndul lui.

Habarnam socoti că a făcut destule fapte bune și se miră că încă n-a apărut bagheta magică.

— Știi ce, spuse Habarnam în cele din urmă Pionzei, cred că nici nu există vreo baghetă magică. Și se apucă să citească o nouă poveste.

(Urmare în nr. viitor)

- Să-l stropim cu apă, propuse un călător.
- Dar să nu fie rece! strigă Pestrițul.
- Între timp, se apropie și mecanicul trenului.
- Cine a mai văzut ca un automobil să meargă pe traverse-

le căii fe-
rate?

— Să vedeți,
încercă să se
justifice Ha-
barnam...

— Scuzați,
spuse meca-
nicul, n-avem
vreme de po-
vești.

Pasagerii urcău de acum în vagoane.
Între timp, călătorii noștri au fost ajunși de un alt
automobil, în care erau doi pitici.

— Hei, frățioare, strigă unul din ei, arătînd spre
Pestrițul, n-ar strica să te speli puțin!

Ilustrații: COCA CREȚOIU-SEINESCU

(Va urma)

FRUMOASA

Mămica îl înscrisese la grădiniță, și acolo Nicușor se juca mai toată ziua cu alți copii.

— Toamna e și mai frumoasă ca vara! îi spuse mamei odată.

Dar, într-o zi, Nicușor văzu căzînd bănuți albi. Nu mai erau bănuții aurii de mai înainte. Venise iarna. Pînă a doua zi totul era alb. Ce mult îi plăcea lui Nicușor să se bată cu bulgări de zăpadă, să se dea cu sania! Dar mai mult ca toate îi plăcuseră darurile pe care i le aduse moș Gerilă. Primi chiar un tren electric și pe loc se hotărî să se facă mecanic.

— Iarna este totuși mai frumoasă ca toamna!

Mama îi desenă atunci patru fete, una mai fru-

moasă ca alta. I le arătă și zise:

— Acestea sînt cele patru anotimpuri. Spune acum, care este cea mai frumoasă dintre ele?

Ce grea întrebare! Primăvara avea o coroană de flori, căci Nicușor adunase multe buchete în timpul primăverii; vara avea coroane de spice de grâu, din care se face piinea; toamna avea pe cap struguri, care erau tare buni, și iarna, țurțuri de gheață, care împodobeau streșina casei lor. Pe care s-o aleagă?

— Toate sînt la fel de frumoase. Mie toate îmi plac!

Vouă, dragi copii, ce anotimp vă place mai mult?

C A R E

C E A

M A

Desen:

CLELIA

Nicușor este un băiat cuminte, dar nu uită niciodată joaca! Are părul tuns scurt, poartă pantaloni scurți și niște ghetuțe roase de alergătură.

Era primăvară. Soarele încălzise pământul și aerul. Nicușor era uitat de ghiociei apărute de sub zăpadă, de păsările ce veneau în stoluri.

Tare mult îi plăcea lui Nicușor să vadă cum lumea pleacă la muncă fără palton. Chiar tata plecase în ziua aceea fără paltonul cel gros, în care lui Nicușor îi părea un uriaș.

— Ce frumos e primăvara! îi spuse Nicușor mamei sale.

Mama începu să-i povestească despre însămin-

țări și despre alte munci care se fac primăvara.

Dar timpul trecu și începură să se coacă fructele, să fie cald, iar Nicușor să se ducă deseori la scaldă. Parcă avea și mai mult timp de joacă.

Mama îi povesti că acum la sate se secără, se treieră grâul, și în curînd vor mânca piine din grâul cel nou.

— Parcă-i mai frumos acum decît primăvara, spuse Nicușor.

Dar trecu și vara. Veni toamna. Nicușor nu se putea hotărî ce vrea: struguri, mere, nuci. Erau de toate. Începură să cadă frunzele ca niște bănuți de aur, păsările plecau în țările calde, și Nicușor flutura mîna către ele.

Dîndu-și seama prea tîrziu, Habarnam nu mai putu să oprească; coti la dreapta, urcînd automobilul pe traverse, și goni cu viteză înaintea locomotivei.

Pestrițul simțea căldura locomotivei în ceafă.

— Ce faci, nătăflețule, strigă el îngrozit, zgîlțîindu-l pe Ha-

barnam, ne bagi sub tren? Habarnam coti într-o parte chiar cînd botul locomotivei atinsese din spate automobilul. Mașina nimeri într-o hîrtoapă, iar Pestrițul zbură pe sus împreună cu lădița de înghețată. Me-

canicului opri trenul, și călătorii veniră în grabă în ajutor celor accidentați

(Continuare)

N I N G E...

de ELENA DRAGOȘ

Ninge, iarăși ninge
Peste țara mea.
Săniuțe zburdă
Vesele prin nea.

Ies pe-atară țincii..
Născocesc un joc
Și se-ntorc în casă
Seara, lângă foc.

Tata din uzină
Vine înapoi
Ne-așezăm la masă
Veseli amîndoi

Spunem glume mamei
Și în rîsul ei
Se aude-un clinchet
Lin de clopoței.

Desen:
CLELIA OTTONE

СЛАВЕЙЧЕ

în vizită la

**ARICI
POGONICI**

Dragi copii,

Prieteni voștri, copiii preșcolari din Republica Populară Bulgaria, au și ei o revistă a lor, asemănătoare cu „Arici Pogonici”, intitulată „Slaveice”. În această revistă, copiii bulgari găsesc multe povești și poezii frumoase scrise pentru ei. Publicăm și noi câteva din ele.

PACEA

de VALERI PETROV

Pace, pace vrem să fie
Peste draga noastră glie.
Coșuri vrem să fumege
Și cirezi să rumege;
Vrem belșug câmpiilor,
Bucurii copiilor.
Crească mari
Și să se joace
Cum or vrea
Și cum le place,
Și cu mama,
Și cu tata,
Fără teamă
De altă-dată
Cu bărcuțe
Și vapoare,
Pisicuțe
Și tractoare,
Să se joace toți, într-una,
Bucuroși întotdeauna.
Pace, pace vrem să fie
Peste draga noastră glie.

În românește de HORIA ARAMA

CĂLĂTOR FĂRĂ BILET

LADA GALINA

Într-una din zile, copiii de la grădiniță și-au propus să se joace de-a trenul. Au înșirat scaunele unul după altul, față în față, închipuindu-și-le vagoane cu bănci, iar pentru locomotivă au pus în față un scaun mai mare, răsturnat cu speteaza în jos. Fetițele și-au luat păpușile în brațe, și-au cumpărat bilete și au urcat în tren. Boian făcea pe mecanicul, iar Goșo, suflând din fluier, pe conductorul.

— De ce nu oprești în stații, Boiane? Îl dojeni educatoarea. Cum să se urce ceilalți călători?

Boian opri lângă o măsuță.

— Biletele, vă rog! strigă conductorul Goșo. Călătorii i-au arătat pe rând biletele.

Oprindu-se în dreptul lui Svetla, Goșo întrebă:

— Cîți ani are copilul?

Svetla strînse păpușa la piept.

— E încă bebeluș! spuse ea.

Irina își puse păpușa în picioare și se grăbi să spună:

— Lili are cinci ani. I-am cumpărat bilet. Poftim!

Conductorul Goșo ajunse și la ultimul vagon. Pe scaun sta rezemat de spetează ursulețul cel mare.

— Martine, unde ți-e biletul? Întrebă serios Goșo, încît toți copiii pufniră în rîs.

Și Martin se uită la conductor cu ochisorii lui negri, de sticlă, de parcă nici n-ar fi fost vorba despre el.

— N-ai știut că nu e voie să călătorești fără bilet? Îl muștră conductorul. Poftim jos. Și îl și dădu jos din tren pe Martin. Petin coborî la ursuleț, îl ridică de jos și-l îmbrînci pe Goșo.

— Eu l-am urcat în tren, de ce îl dai jos?

— Trebuia să-i cumperi bilet!

— Așa e! îl susținură și ceilalți călători.

Boian, mecanicul trenului, dădu semnalul.

Petin sta gata să înceapă să plîngă, cu ursulețul în brațe.

— Hai, cumpără-i repede bilet și urcați-vă! spuse conductorul. Altă dată însă să știi: călătorii nu pot călători fără bilet.

Și Petin se grăbi să urce.

PRIETENI!

ELISABETA BAGRIANA

BUCURII DE IARNĂ

Fulgii veseli de zăpadă,
Ca un moale pufușor,
Cad alene în ogradă,
Cad ușor.

Uite-i cum albiră dîmburi,
Curți și case și livezi,
Cum acoperiră dîmpuri,
Cît le vezi.

Fulgi de nea, cădeți grămadă
Și așterneți albe cergi.
Tare-i bine prin zăpadă
Să alergî!

În romînește de HORIA ARAMA

ION SOCOL

PATRIA

Patria e-al nostru grai
Ce-l îngină-n basm bunica,
Streășina sub care-n mai
Cuib clădește rindunica.

Patria e codrul des,
Șirul de tractoare grele,
Colectiva, floare-n șes
Și izbinda-n toate cele.

E bumbacu-n cîmp de nea,
Reșița de jar și mina,
Becul din odaia mea
Cînd își fulgeră lumina.

Patria e brațul mic,
Braț ce leagăna păpușa,
Sonda cu drapelu-n spic,
Pumnul care-a frînt cătușa.

Patria-i partidul drag,
Cu puteri ca uriașii;
Sub al luptei sale steag,
Ne veghează jocul, pașii.

I A R N A

Versuri: IOANA ZAMFIR

Muzica: LIVIU DANDARA

Iarna albă, fulgi de nea;
Peste străzi și case cerne,
Zboară săniuța mea.
Ca un fulg printre troiene,

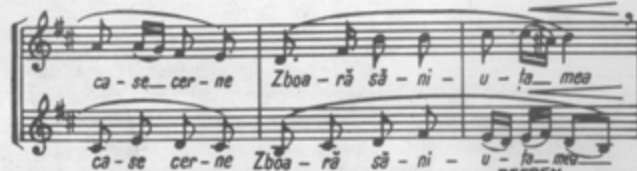
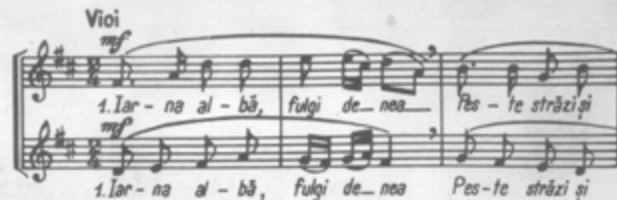
Refren: Fulgi de nea,
Fulgi de nea,
Zboară lin
În calea mea,
Hei, cu sania nu-i greu
Ca un fulg să zbor și eu!

Un om mîndru de zăpadă,
Înălțăm cît ai clipi.
Și cu nasturi de paradă,
Cu nas roșu și ochi vii

Refren: Argintii
Și zglobii,
Zboară lin
Fulgi albi de nea.
Dar cu sania ușor
O pornim și noi în zbor.

Cînd peste străduță ninge,
În prietenii la joc;
Veselia se încinge,
Ni-s obrajii ca de foc.

Refren: Iarnă tu,
Iarnă tu,
Zile dragi
Ne-adiuci în dar.
Ești prilej de bucurii
Și de noi prietenii...

HAI SĂ NUMĂRĂM

CONSTANȚA ILIESCU

DOI cocoși cu creastă-naltă
Cîntă: „Hai sculați, copii!”.

PATRU lei leșeau la joacă,
În poenile-nșorite.

UN rățol tărcat spre baltă
Singur merge-n zori de zi.

TREI pisici torceau sub masă
Somnoroase, ciufulite,

CINCI furnici se-ntorc să soarbă
Roua de pe o răsură.

Dorința

Are Nicu un tractor
Cu volan și cu motor,
Dar tractorul lui acum
Umblă-n casă, nu pe drum.
Ieri, mergînd la grădiniță,
I l-a arătat lui Ghiță
Și i-a spus: „Cînd voi fi mare
Am să mîn două tractoare”.

MIRCEA MICU

ȘASE iepuri sar prin iarbă,
C-au găsit o uscătură.

ȘAPTE urși despică lemne —
Moș Martin i-a pus la muncă.

OPT pitici cu barbă lungă.
Jucău hora într-o luncă.

NOUĂ minji cu coama sură,
Nărăvași, bat din coplțe.

ZECE melci la-o trăsură —
Roțile stau neclintite!

VOI PE TOȚI ÎI VEȚI ÎNTRECE
NUMĂRÎND PÎNĂ LA ZECE.

Gică E UN BĂTĂUȘ

LUIZA VLĂDESCU

În grădiniță e un bătauș. Se numește Gică. Toate fetele fug de el. Gina chiar i-a făcut și 'un cîntec:

*Să spună o poezie
Gică, vai nu știe!
Dar pe orice fată
El știe s-o bată...*

Toți copiii rîd cînd aud cîntecul ăsta. Numai Gică nu rîde, ci își spune din nou în gînd că are s-o bată pe Gina, odată, cînd o prinde-o singură pe drum. S-a măsurat într-o zi cu ea. El e mai mare cu o palmă și trei degete

și jumătate. E și cu un an mai mare. Pe lîngă toate astea, Gică e și mai voinic fiindcă e băiat. Băieții sînt mai puternici decît fetele. Gică poate să ducă în brațe o bicicletă cu trei roate,

pe cînd Gina nici o trotinetă cu frînă nu e în stare să ducă.

Într-o zi, pe înserat, cum sta Gică în poarta casei sale, numai ce o zări pe Gina la capătul drumului cu o plasă în mînă.

ȘASE iepuri sar prin iarbă,
C-au găsit o uscătură.

ȘAPTE urși despică lemne —
Moș Martin i-a pus la muncă.

OPT pitici cu barbă lungă,
Jucău hora într-o luncă.

NOUĂ minți cu coama sură,
Nărăvași, bat din copite.

ZECE melci la o trăsură —
Roțile stau neclintite!

VOI PE TOȚI ÎI VEȚI ÎNTRECE
NUMĂRÎND PÎNĂ LA ZECE.

GICĂ E UN BĂTAUȘ

LUIZA VLĂDESCU

În grădiniță e un bătauș. Se numește Gică. Toate fetele fug de el. Gina chiar i-a făcut și un cîntec:

*Să spună o poezie
Gică, vai nu știe!
Dar pe orice fată
El știe s-o bată...*

Toți copiii rîd cînd aud cîntecul ăsta. Numai Gică nu rîde, ci își spune din nou în gînd că are s-o bată pe Gina, odată, cînd o prinde-o singură pe drum. S-a măsurat într-o zi cu ea. El e mai mare cu o palmă și trei degete

și jumătate. E și cu un an mai mare. Pe lîngă toate astea, Gică e și mai voinic fiindcă e băiat. Băieții sînt mai puternici decît fetele. Gică poate să ducă în brațe o bicicletă cu trei roate,

pe cînd Gina nici o trotinetă cu frînă nu e în stare să ducă.

Într-o zi, pe înserat, cum sta Gică în poarta casei sale, numai ce o zări pe Gina la capătul drumului cu o plasă în mînă.

„Las' că-ți arăt eu ție" — își spuse Gică în gînd. Își sumecă mînele, își umflă pieptul, își puse o piatră în buzunar și, tupilat ca o pisică, se îndreptă către ea.

Gina mergea cu pași mărunți înainte. Deodată, la capătul unei străduțe se opri șovăind. Se uită în jur. Îl zări pe Gică și veni repede spre el:

— Ce bine că te-am văzut, Gică! Hai cu mine. M-a trimis mama să cumpăr pline și pe strada asta sînt niște copii care aruncă cu pietre în fetețe. Vîno. Mi-e frică de ei. Tu ești mai voinic ca mine și ai să mă aperi.

Gică se aprinse la față și o luă de mînă pe Gina. Cînd au cotit strada, Gică strigă tare: „Care-i ăla, mă, care dă cu pietre în fetețe!"

Un copil se făcu nevăzut într-o curte. Un altul se dete deoparte din drum și se uită pe furiș la feteța cea mică care mergea alături de un băiat mai înalt decît ea cu o palmă și trei degete și jumătate.

„Arici Pogonici" album pentru cei mici, editat de revista „Luminița", apare lunar. Adresa: București, Piața Scînteii Nr. 1, telefon 17.60.40. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli pînă în ziua de 23 a lunii, cu deservirea peste două luni.

Costul abonamentelor: 3 luni 4,50 lei — 6 luni 9 lei

APĂ RECE, APĂ RECE!

Vai ce bine e sub duș!

Apă rece, apă rece!

Faci spizarea lunecș,

Și cît numeri pîn-la zece

Sînt obrazii roșii, roșii.

Ce urîți sînt gălăgioși,

Ce rușine!

Mama-i ține,

Și ei: smiorca, smiorca, smiorc...

Uite eu cum mă întorc

Și cum joc sub apă rece.

La spălat și la-mbrăcat

Nimeni nu mă-ntrece!

VIOLETA ZAMFIRESCU

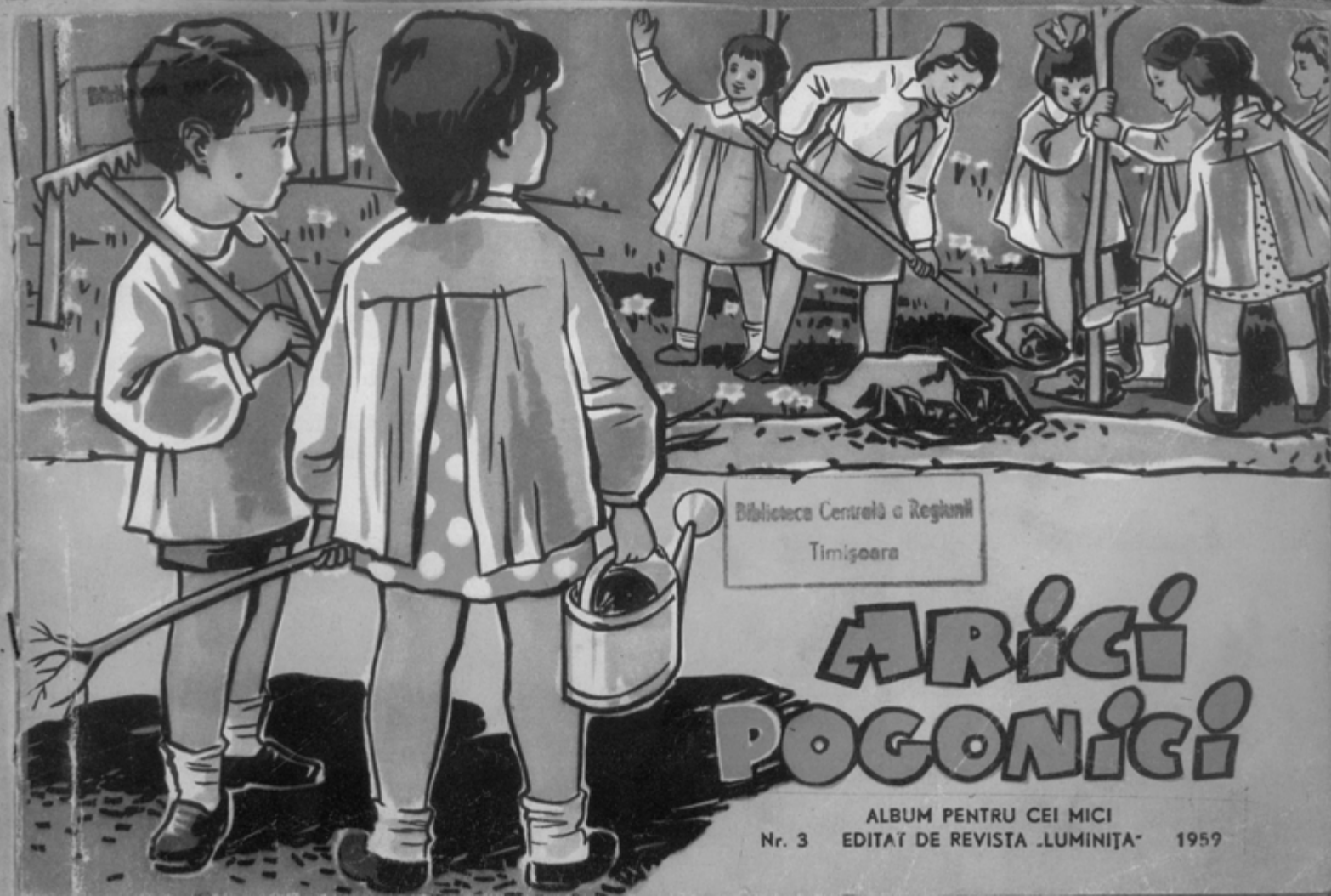
74

Năpușa
din lîină

Pentru ca să vă faceți această păpușică vă trebuie: un dop, două bucățele de sîrmă și multe fire de lîină, cît mai diferit colorate.

Puneți firele de lîină unul lîngă altul și la un capăt le legați pe toate cu o bucățică de ață. Acest capăt îl treceți prin dop. Restul lîinii îl împărțiți în trei: o parte va fi corpul, iar celelalte două vor fi brațele. În care puneți sîrma. Legați din nou cu o ață, cam la mijlocul firelor, și împărțiți lîina în două, formînd astfel picioarele. Vă mai rămîne să desenați pe dop doi ochi și o gură care ride, și păpușica este gata.

Biblioteca Centrală a Regiunii
Timișoara

ARICI POCONICI

ALBUM PENTRU CEI MICI
Nr. 3 EDITAT DE REVISTA „LUMINIȚA” 1959

VIN TRACTOARELE

PLATON VORONKO

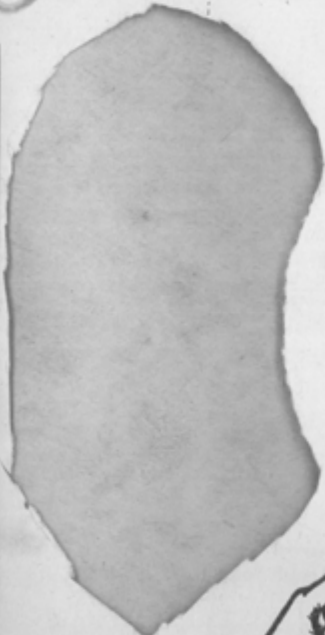
Vin tractoare, cîte vrei.
Tata-n frunte, și bădia
Merg să are-n larg cîmpia.
Pe bădia eu îl rog:
— Fă-mi și mie rus un loc!

El îmi spune:

— Frățioare,
Cînd și tu vei crește mare,
Singur ai să mîi tractorul,
Singur ai să ari ogorul.

În romînește de I. C. MATAȘARU

Jocuri

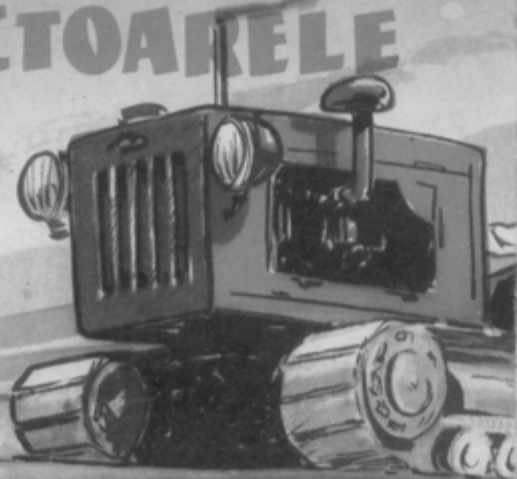
Decupați aceste două pătrățele și lipiți-le spate în spate în așa fel încât prima să aibe colțul alb în sus.

Ținându-le între degete, ușor, și suflând în ele, ne apare o imagine foarte frumoasă.

VIN TRACTOARELE

PLATON VORONKO

Vin tractoare, câte vrei.
Tata-n frunte, și bădia
Merg să are-n larg câmpia.
Pe bădia eu îl rog:
— Fă-mi și mie sus un loc!

El îmi spune:
— Frățioare,
Cînd și tu vei crește mare,
Singur ai să mîi tractorul,
Singur ai să ari ogorul.

În românește de I. C. MATASARI

U

8 Martie

Dragi copii
cuminți fac
educatoare

Iată, pent
vastă puter
lositoare. Din
rată, tăiați tre
senul; acum u
un șirețel sau c
lorată. Băgați
cartea astfel gâ

Puteți face și
de piele veche
la un capăt ur
pată :

Bunicuța
țime de ace
tre. Haideți
ace !

Un cap frumos
tr-un ghem mic de
nasul, gura și citeva fire
Acum îmbrobodiți capul cu
face dintr-un ghem mic de

Dintr-o nucă decupată cu un cuțitaș ascuțit așa
cum arată linia punctată, faceți un coșuleț în
care puneți citeva floricele făcute din mărgelile
colorate și firișoare subțiri de sîrmă.

li copiii
câșelor

imica
fo-
colo-
de-
cu
co-
unc-ți

ucată
lipiți
decu-

mul-
voas-
aceste

Prețul lei 1,50